

Când eu spun că ... sunt creștin

Când eu spun că ... sunt creștin,

Nu strig că „sunt mântuit”,

Ci șoptesc: „eram pierdut, plin de chin”,

Dar pe drum nou eu am pășit.

Când eu spun că ... sunt creștin,

Nu zic asta cu mândrie,

Recunosc că mai greșesc pe calea de pelerin

Și-am nevoie de ghid sfânt în a lumii rea pustie.

Când eu spun că... sunt creștin,

Nu încerc să fiu puternic,

Ci mărturisesc că-s slab și că nu pot să mă țin.

Deci mă rog pentru putere și să fiu mereu statornic.

Când eu spun că... sunt creștin,

Nu mă laud de succes,

Ci admit c-am fost înfrânt de vrăjmașul meu hain

Și că nicicând datoria n-aș fi putut să-mi plătesc.

Când eu spun că ... sunt creștin,

Nu pretind că sunt perfect.

Slăbiciuni mereu revin,

Dar Tatăl mă vede prin Isus fără defect.

Când eu spun că ... sunt creștin

Simt ca un țepuș durerea.

Și am parte de oftat și de pelin;

De aceea mă rog Lui să-mi aducă mângâierea.

Când eu spun că... sunt creștin

Nu vreau pe-alții să-i mai judec;

N-am deloc eu acest drept măreț, divin.

Știu numai că sunt iubit și cu asta mă înduplec.